

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200058
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200058.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., sudcov JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej, prísediacej sudkyne JUDr. Lucie Kolníkovej a prísediaceho sudcu prof. JUDr. Mgr. Vojtecha Vladára, PhD., v disciplinárnej veci disciplinárne obvineného: JUDr. C. T., sudcu Okresného súdu J. W., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, navrhovateľ: predseda Okresného súdu Bratislava III - konajúc o odvolaní disciplinárne obvineného proti disciplinárnemu rozhodnutiu č. k. 1Ds 2/2016-171 zo dňa 17. februára 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2022, takto

rozhodol:

I.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 46 ods. 5 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (disciplinárny súdny poriadok) rozhodnutie Disciplinárneho senátu č. k. 1Ds 2/2016-171 zo dňa 17. februára 2017 mení takto:

JUDr. C. T., narodený XX. C. XXXX, trvalo bytom V. XXXX/XX, J. G., sudcu Okresného súdu J. W. sa podľa § 34 ods. 2 písm. d) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (disciplinárny súdny poriadok)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu predsedu Okresného súdu J. W. podaného dňa 12. mája 2016 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov z dôvodu, že

- 1) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 293/2014 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 09.12.2015 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadal predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
- 2) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 225/2013 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 09.12.2015 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadal predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
- 3) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 3/2014 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 09.12.2015 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadal predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
- 4) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 247/2013 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 09.12.2015 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadal predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
- 5) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 47/2013 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 11.12.2015 vyhlásil

rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
20) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 426/2015 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 26.02.2016 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
21)

ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 306/2014 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 02.03.2016 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
22) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 224/2015 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 09.03.2016 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
23) ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde J. W. pod sp. zn. 15C 4/2012 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 16.03.2016 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,
teda v bodoch 1 až 23 zavineným konaním spočívajúcim v nesplnení povinnosti sudcu vyplývajúcej z ustanovenia § 158 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom v čase jeho konania a rozhodovania porušil ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení ďalších zákonov,

pretože zanikla zodpovednosť disciplinárne obvineného sudcu za disciplinárne previnenie uplynutím premlčacej lehoty podľa § 118 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

II.

O výške nároku disciplinárne obvineného na náhradu účelne vynaložených trov disciplinárneho konania rozhodne disciplinárny senát samostatným rozhodnutím.

o d ō v o d n e n i e :

I.

Napadnuté disciplinárne rozhodnutie

1. Napadnutým disciplinárnym rozhodnutím č. k. 1Ds 2/2016-171 zo dňa 17. februára 2017 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 1Ds/2/2016“) disciplinárny senát konajúci podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021 (ďalej aj ako „prvostupňový disciplinárny senát“ alebo „disciplinárny senát prvého stupňa“) uznal disciplinárne obvineného vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o sudcoch a prísediach“) na tom skutkovom základe, že ako zákonný sudca Okresného súdu J. W. v období od 4. štvrtroka 2015 do 2. štvrtroka 2016 (k tomu pozri výrok tohto rozhodnutia a bod 29. odôvodnenia) spôsobil prieťahy v 23 v návrhu špecifikovaných súdnych konaniach tým, že po vyhlásení rozsudkov v daných veciach, ich písomné vyhotovenia nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od ich vyhlásenia a ani nepožiadaval predsedu Okresného súdu J. W. o predĺženie tejto lehoty.

2. Za to mu prvostupňový disciplinárny senát podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch a prísediach uložil disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie 1 mesiaca.

3. Disciplinárny senát prvého stupňa vykonal na ústnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci, pričom za rozhodujúce dôkazy považoval pripojené civilné spisy uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Z oboznámenia a preskúmania uvedených spisov vyplynulo, že JUDr. C. T. (disciplinárne obvinený) napriek zákonom určenej 30-dňovej lehote na vypracovanie rozsudku od jeho vyhlásenia, tieto písomne nevypracoval, čím nedodržel zákonné ustanovenie § 158 ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj ako „Občiansky súdny poriadok“), ktoré v rozhodnom čase procesne upravovalo túto povinnosť disciplinárne obvineného ako sudcu.

4. V žiadnej z preskúmaných vecí disciplinárne obvinený zároveň nepožiadal predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudkov s uvedením objektívnych, prípadne i subjektívnych dôvodov brániacich mu včas vypracovať uvedené rozsudky. Dané skutočnosti disciplinárne obvinený nepoprel a v rámci svojich obhajobných tvrdení - hoci argumentoval aj neúmernou zaťaženosťou - potvrdil, že na túto zaťaženosť predsedu súdu písomne neupozorňoval.

5. Disciplinárny senát prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia zdôraznil tú skutočnosť, že v 22 prípadoch (z celkovo 23 prípadov), ktorých prietahy pri vyhotovovaní rozhodnutia boli predmetom disciplinárneho konania, išlo o rozhodnutia právne a skutkovo jednoduchšie, čo vyplýva tak z ich rozsahu, ako aj obsahu. Vypracované rozhodnutia majú väčšinou 2 až 4 strany, z ktorých väčšia časť textu sa týka paragrafového znenia zákona. Vyhlásené boli zväčša v neprítomnosti odporcu, ktorého zastupoval vo veci ustanovený opatrovník a rozhodnuté bolo vždy v zmysle podaného návrhu. Nešlo teda o právne veci dôkazne ani právne náročné, ktoré by v rámci písomného vyhotovenia rozhodnutí vyžadovali rozsiahlejšiu a právne zložitú argumentáciu.

6. Spáchanie skutku uvedeného v disciplinárnom návrhu tak bolo podľa disciplinárneho senátu prvého stupňa nepochybne preukázané. Zavinenie sudcu tak spočíva nielen v nedodržaní zákonnej lehoty na vypracovanie súdneho rozhodnutia, ale i v tom, že napriek svojej zaťaženosťi pri vedomí si nedodržania, resp. neschopnosti dodržania uvedenej zákonnej lehoty, nevyužil ani zákonom predpokladanú povinnosť požiadať predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty, čo je podľa disciplinárneho senátu zákonné minimum, ktoré od neho možno dôvodne vyžadovať. Nad rámec uvedeného, argumentujúc vlastnou zaťaženosťou, navyše písomne predsedu súdu na svoju zaťaženosť, ktorá mohla viesť k spôsobeniu prietahov v konaní, ani písomne neupozornil.

7. Z hľadiska subjektívnej stránky bolo podľa prvostupňového disciplinárneho senátu potrebné vyhodnotiť konanie sudcu JUDr. C. T. ako zavinené, poukazujúc na skutočnosť, že ako dlhoročný sudca vedel, že nevypracovaním a neodoslaním rozsudkov v zákonom ustanovenej 30-dňovej lehote, bez toho, aby predsedu súdu požiadal o predĺženie tejto lehoty, porušuje ustanovenie § 158 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku.

8. Disciplinárny senát prvého stupňa dospel k záveru, že disciplinárne stíhaný sudca porušil § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, v zmysle ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prietahov a vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.

9.

Prvostupňový disciplinárny senát súčasne skonštatoval, že konanie disciplinárne obvineného nie je možné vyhodnotiť v zmysle ustanovenia § 117 ods. 9 zákona o sudcoch a prísediacich iba ako nedostatky v práci menšieho významu poukazujúc na počet nenapísaných rozsudkov, dobu trvania ich vypracovania (všetky posudzované rozsudky boli vypracované s veľkým a podstatným oneskorením 4 až 8 mesiacov po ich vyhlásení), ako i na skutočnosť, že v minulosti už bol disciplinárne obvinený písomne napomenutý predsedom súdu pre nedostatky v práci menšieho významu. Z tohto dôvodu nevypracovanie a neodoslanie celkovo 23 vyhlásených rozsudkov v zákonnej lehote nemožno hodnotiť v jeho prípade ako výnimočné a vymykajúce sa z jeho inak bezprietahového konania.

10. Za disciplinárne previnenie uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia, disciplinárny senát prvého stupňa uložil disciplinárne obvinenému sudcovi disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení jeho funkčného platu o 10 % na obdobie 1 mesiaca, ktoré považoval skôr za symbolické a zásadným spôsobom osobu sudcu nezasahujúce, avšak na druhej strane spôsobilé viesť k jeho väčšej zodpovednosti pri výkone funkcie.

II.

Odvolaie a vyjadrenie k nemu

11. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu prvého stupňa podal disciplinárne obvinený včas odvolanie. Uviedol v ňom, že odvolanie podáva „proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - disciplinárneho senátu vo veci vedenej pod sp. zn. 1Ds 2/2016, zo dňa 17. februára 2017“, t.j. - hoci rozhodnutie nesprávne označil v časti orgánu, ktorý ho mal vydať (Najvyšší súd Slovenskej republiky), je zrejmé, že prvostupňové rozhodnutie napadol v celom rozsahu a takto bolo aj predmetom odvolacieho konania.

12. V odvolaní disciplinárne obvinený skonštatoval, že predmetom konania vo všetkých 23 veciach je v súhrne suma 27.580,40 Euro, priemerne teda 1.199 Euro, ak „odpočítame z tejto sumy sumu 15.283,78 Euro, ktorá je predmetom konania vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/4/2012, v ktorej jedinej bolo podané odvolanie, tak uvedený priemer predstavuje sumu 558,93 Euro a vo veciach pod 1.000 Euro, t. j. vo veciach označených pod bodmi 2. až 8., 13., 14., 17. až 19., 21., 22. až 23., teda celkovo v 15 veciach predstavuje uvedený priemer sumu 293 Euro. Sú to zanedbateľné sumy v skutkovo a právne nenáročných veciach.“

Uviedol, že odvolanie bolo podané len vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/4/2014, (bod 11.). Ostatných 22 vecí je právoplatne skončených. Z uvedených 23 vecí bolo vyhlásených v novembri 2015 jedna, v decembri 2015 jedenásť, v januári 2016 dve, vo februári 2016 šesť a v marci 2016 tri. Podľa disciplinárne obvineného je rozdiel, či došlo k takýmto skutkom vo veciach ako sú tie jeho alebo k nim došlo vo veciach skutkovo a právne náročných, statusových alebo takých, ktorých predmetom je mimoriadne vysoká suma, v sťažnostných, opakovane sťažnostných, prípadne napadnutých ústavnou sťažnosťou a napriek tomu by sa vo veci nekonalo, vo veciach, kde je predpoklad určite podaného odvolania, sťažnosti, vo veciach extrémne dlho nenapísaných rozhodnutí a prípadne viacerých takýchto rozhodnutí.

13. Disciplinárne obvinený v odvolaní ako dôvod nenapísania rozsudkov uviedol, že skutkovo a právne nenárodné rozsudky mu vyhotovoval jemu pridelený vyšší súdny úradník, keďže právna úprava medzi pracovné povinnosti vyššieho súdneho úradníka zahŕňa tzv. „prípravu rozhodnutia“, čo disciplinárne obvinený hodnotí ako prípravu konceptu rozhodnutia, pričom poukazuje na to, že jemu pridelený vyšší súdny úradník sa od 08.01.2016 začal pripravovať na justičnú skúšku a do pracovného režimu opätovne nastúpil až v máji 2016.

14. Disciplinárne obvinený sa domnieval, že dva rozsudky vyhlásené v januári 2016, šesť rozsudkov vyhlásených vo februári 2016, dva v marci 2016 (odhliadnuc od skutkovo a právne náročnej veci vedenej pod sp. zn. 15C/4/2012, v ktorej vyhlásil rozsudok dňa 16.3.2016) „napíše včas“, keďže išlo o rozsudky skutkovo a právne nenárodné a aj preto nepožiadal predsedu súdu o predĺženie lehôt na ich vyhotovenie.

Čo sa týka jedného rozsudku vyhláseného v novembri 2015 a jedenástich vyhlásených v decembri 2015, žiadosti o predĺženie lehôt na vyhotovenie rozhodnutí v týchto veciach predsedovi súdu nepodal, keďže 25-dňová lehota na podanie žiadosti o predĺženie lehoty uplynula vo veciach označených pod bodmi 12., 13., 14., 15., 16., 20., a mal za to, že ich „rýchlo vyhotoví“. Rovnako tak vyhlásené rozhodnutia, ktoré sú označené pod bodmi 17., 18., 19, 21., 22. a 23.

15. Zároveň v odôvodnení odvolania poukázal na zdravotné komplikácie súvisiace s epileptickým záchvatom, ktorý dostal dňa 05.02.2016 v práci.

16. V závere odvolania uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti si zaslúži trochu „zhovievavosti“, „odpustenia“, „prepáčenia“, „nič také vážne sa vlastne nestalo“, za čo by mal byť potrestaný znížením funkčného platu a podľa jeho názoru postačuje uznanie jeho viny.

17. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu disciplinárne obvineného zo dňa 12.05.2017 uviedol, že sa pridrižiava ním podaného disciplinárneho návrhu a k podanému odvolaniu sa vyjadrovať nebude, pretože úvahy disciplinárne stíhaného sudcu obsiahnuté v odvolaní považuje vo vzťahu k vyvodu disciplinárnej zodpovednosti sudcu za irelevantné.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

18. Predmetom konania pred disciplinárnym senátom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“ alebo „disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu“) je odvolanie, ktoré podal disciplinárne obvinený proti prvostupňovému rozhodnutiu disciplinárneho senátu sp. zn. 1Ds/2/2016 zo dňa 17. februára 2017, ktoré odvolacie konanie začalo a viedlo sa podľa zákona o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 30. novembra 2021 pod sp. zn. 1Dso/5/2017.

19. Z ustanovenia § 46 ods. 5 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (disciplinárny súdny poriadok), ďalej aj „DSP“ alebo „Disciplinárny súdny poriadok“ - vyplýva, že ak bolo v disciplinárnom konaní proti sudcovi do 30. novembra 2021 proti disciplinárnemu rozhodnutiu doterajšieho disciplinárneho orgánu podané odvolanie, rozhodne o ňom disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu podľa Disciplinárneho súdneho poriadku. Tento môže napadnuté disciplinárne rozhodnutie len zmeniť alebo potvrdiť. Súdená disciplinárna vec bola náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky na pridelenie veci pridelená disciplinárnemu senátu 33D najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej koná pod spisovou značkou 33D/3/2021.

20. Predseda disciplinárneho senátu nariadil vo veci verejné zasadnutie na prejednanie odvolania disciplinárne obvineného na termín 2. augusta 2022. Upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo doručené účastníkom disciplinárneho konania dňa 8. júla 2022, úradným (notifikovaným) osobám v zmysle § 28 ods. 1 DSP v spojení s § 23 ods. 1 DSP, t.j. ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky a predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky - dňa 7. júla 2022.

21. Verejného zasadnutia disciplinárneho senátu sa zúčastnil navrhovateľ. Disciplinárne obvinený dňa 1. augusta 2022 e - mailovou správou požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na verejnom zasadnutí nariadenom na 2. august 2022. O uskutočnenie verejného zasadnutia v jeho prítomnosti písomne nepožiadaval. Verejné zasadnutie sa preto - v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku v nadväznosti na ustanovenie § 4 DSP - konalo v neprítomnosti disciplinárne obvineného.

22. Predseda senátu po prednesení správy o veci zosumarioval podstatné skutkové a právne závery prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia a odvolania disciplinárne obvineného. Zároveň prečítal celý text elektronického podania disciplinárne obvineného doručené disciplinárnemu súdu dňa 1. augusta 2022. Následne na výzvu predsedu senátu, zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že je v súčasnej dobe zastupujúcou predsedníčkou Okresného súdu J. W., v rozhodnom čase bola radovou sudkyňou, pričom na podanom návrhu trvá a mala za to, že v danom štádiu ho už nemôže vziať späť. Poukázala na to, že okrem toho čo uviedol disciplinárne obvinený vo svojom podaní, nastupujú v jeho prípade ďalšie postihy, pričom dodala, že s ním pripravovala aj splátkový kalendár viažuci sa k úhradám, ktoré je povinný realizovať (rozumej: vo vzťahu k súdu, resp. štátu - tak ako to vyplýva aj z podania disciplinárne obvineného zo dňa 1. augusta 2022). Zároveň doplnila, že zdravotné problémy disciplinárne obvineného - epileptické záchvaty, sú dlhodobé. Na podanom návrhu zotráva aj vzhľadom na to, že pri tom počte nenapísaných a nevyexpedovaných rozhodnutí (pozn. tak, ako sú tieto uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, resp. v disciplinárnom návrhu), argumentáciu vyšším súdnym úradníkom nie je možné považovať za relevantnú.

23. Predseda disciplinárneho senátu následne podľa príslušných ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej ako „Trestný poriadok“ - v spojení s § 4 DSP - pristúpil k oboznámeniu - k čítaniu podstatného obsahu nasledovných listín: 1) Rozhodnutie disciplinárneho senátu - č. k.

1Ds 2/2016-171 zo dňa 17. februára 2017, 2) Odvolanie disciplinárne obvineného zo dňa 25. apríla 2017, 3) „Zaslanie odvolania“ zo dňa 02.05.2017 - adresát: predseda Okresného súdu J. W., 4) „Vyjadrenie k odvolaniu“ (predseda OS J. W.) - zo dňa 12.05.2017, 5) „Zaslanie vyjadrenia - na vedomie“ (zo dňa 17.05.2017), 6) Predkladacia správa zo dňa 17.05.2017, 7) Potvrdenie o zapísaní veci NS SR - odvolacie disciplinárne konanie - zo dňa 22.05.2017, 8) Lustrácia zo dňa 22.05.2017, 9) Upovedomenie zo dňa 05.09.2018 - o termíne verejného zasadnutia (15.10.2018, 14:00), 10) E-mailová správa zo dňa 15.10.2018, 07:58 hod. (odosielateľ: disciplinárne obvinený - odvolateľ), adresát: podatelna@sudnarada.gov.sk <mailto:podatelna@sudnarada.gov.sk>, 11) Zápisnica z ústneho pojednávania zo dňa 15.10.2018 (sp. zn. 1Dso 5/2017) - odročenie verejného zasadnutia senátu na neurčito, 12) Potvrdenie o zapísaní veci 1Dso 5/2017 do registra NSS SR - 16.12.2021, 13) potvrdenie o vygenerovaní prísediacich sudcov - 01.02.2022, 14) určenie sudcu spravodajcu - 14.02.2022, 15) Upovedomenie o odovzdaní veci NSS SR - zo dňa 21. júna 2022, resp. zo dňa 21. júna 2022, 16) Upovedomenie o verejnom zasadnutí zo dňa 30.06.2022, 17) e-mailová správa disciplinárne obvineného zo dňa 01.08.2022 adresovaná najvyššiemu správneému súdu k súdnej veci. Navrhovateľ možnosť osobitne nazrieť do každej listiny nevyužil a rovnako ani právo vyjadriť sa k nim. Návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

24. Navrhovateľ na výzvu predsedu senátu v rámci konečného návrhu uviedol, že zotrúva na svojich doterajších prednesoch, nemá k veci viac čo dodať. Disciplinárne obvinený na verejnom zasadnutí prítomný nebol (bod 21. tohto odôvodnenia), a preto svoje procesné právo prednesenia konečného návrhu nevyužil. Verejné zasadnutie disciplinárneho senátu bolo následne odročené na 25. august 2022 - za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci.

IV.

Súvisiaca právna úprava, právne posúdenie veci

25. V rámci rozhodovania o podanom odvolaní, disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu - skôr ako pristúpil ku skúmaniu dôvodnosti jednotlivých bodov odvolania disciplinárne obvineného - oboznámil sa s priebehom doterajšieho odvolacieho konania, ktoré bolo realizované podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021.

26. V rámci týchto úkonov disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu zistil, že disciplinárny senát konajúci o odvolaní disciplinárne obvineného podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021 (sp. zn. 1Dso 5/2017) nariadil na prejednanie predmetného odvolania verejné zasadnutie senátu, a to na 15. október 2018 (14:00 hod.). Zo zápisnice z tohto verejného zasadnutia vyplýva, že z dôvodu „nepřítomnosti člena disciplinárneho senátu sa verejné zasadnutie odročuje na neurčito“. Práve predmetné verejné zasadnutie, resp. jeho odročenie (dňa 15. októbra 2018) na neurčito bolo posledným úkonom, ktorý vo veci vykonal disciplinárny senát konajúci podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021.

27. Po zmene právnej úpravy na úseku disciplinárnej agendy vybraných právnických povolání (s účinnosťou od 01. decembra 2021 - deň nadobudnutia účinnosti Disciplinárneho súdneho poriadku) bola vec zapísaná do súdneho registra najvyššieho správneho súdu, a to dňa 16. decembra 2021 - pod sp. zn. 33D/3/2021, pod ktorou sa o podanom odvolaní ďalej koná.

28. Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu, vychádzajúc zo skutočností uvedených v bode 26. a 27. tohto odôvodnenia, skúmal, či vzhľadom na časový úsek, ktorý uplynul od posledného úkonu vo veci (15. október 2018), neuplynul vo veci taký časový úsek, ktorý by ex lege viedol k zániku zodpovednosti disciplinárne obvineného za disciplinárne previnenie, z ktorého bol uznaný za vinného prvostupňovým (neprávoplatným) disciplinárnym rozhodnutím.

29. Z ustanovenia § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich (v znení účinnom v čase spáchania skutkov tak, ako sú tieto vymedzené v prvostupňovom disciplinárnom rozhodnutí - ďalej aj ako „rozhodný čas“ - keď k porušeniu povinnosti vypracovať písomné vyhotovenie rozsudku v zákonnej lehote vo veci v bode 9) návrhu (najskorší skutok) došlo ku dňu 26.12.2015 a v prípade veci uvedenej v bode 23) návrhu (najneskorší skutok) to bolo ku dňu 15.04.2016), vyplýva, že „Pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa

primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.“

30. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona (v znení účinnom v rozhodnom čase), trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

31. Ustanovenie § 118 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich (v znení účinnom v rozhodnom čase) určovalo, že „(1) Zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v § 120 ods. 7“.

32. Podľa § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a prísediacich účinného v rozhodnom čase - „(7) Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3 do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.“

33. Podľa § 118 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich (v znení účinnom v rozhodnom čase), premlčanie disciplinárneho previnenia sa prerušuje a) podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie, o ktorého premlčanie ide, a po ňom nasledujúcimi úkonmi disciplinárneho súdu smerujúcimi k ukončeniu disciplinárneho konania alebo b) ak sa v premlčacej lehote sudca dopustí iného disciplinárneho previnenia.

34. Podľa § 118 ods. 3 zákona o sudcoch a prísediacich (v znení účinnom v rozhodnom čase), prerušením premlčania začína plynúť nová premlčacia lehota.

35. Vzhľadom na skutočnosť, že zánik zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie (zánik trestnosti podľa Trestného zákona) viazal zákonodarca na lehoty, ktoré sú zároveň zákonom určenými lehotami na podanie samotného disciplinárneho návrhu, čo vyplýva z odkazu na § 120 ods. 7 v ustanovení § 118 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich (v znení účinnom v rozhodnom čase), musel disciplinárny senát pre účely zistenia, či nedošlo k zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie primárne ustáliť, či sa na súdenu vec vzťahuje 2-ročná alebo 4-ročná lehota (pre zánik zodpovednosti).

36. V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné uviesť, že objektívne lehoty na podanie disciplinárneho návrhu upravovalo ustanovenie § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a prísediacich na tzv. preferenčnom režime. Preferenčný režim, t.j. dlhšia objektívna lehota v trvaní 4 rokov sa viazala výlučne na podanie disciplinárneho návrhu v prípadoch, ak „ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní“. Naopak, vo všetkých ostatných veciach („konceptia zostatku“) platila 2-ročná objektívna lehota.

37. Práve z dôvodu existencie paralelných lehôt na podanie disciplinárneho návrhu a zároveň pre zánik zodpovednosti musel disciplinárny senát skúmať, či sa na súdenu vec vzťahuje 2-ročná alebo 4-ročná premlčacia lehota (pre zánik zodpovednosti), pričom dospel k záveru, že sa uplatní lehota 2 rokov (ako lehota pre účely § 118 zákona o sudcoch a prísediacich v znení účinnom v rozhodnom čase).

38. Hoci by sa pri základnom jazykovom výklade ustanovenia § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a prísediacich (v znení účinnom v rozhodnom čase) mohlo javiť, že 4-ročná objektívna lehota sa vzťahuje (vzťahovala) na všetky disciplinárne previnenia sudcov, ktoré mali za následok priet'ahy v súdnom konaní, disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu sa s takouto interpretáciou - pri súčasnom uplatnení logického a systematického výkladu právnej úpravy - nestotožňuje, a to najmä z dôvodov uvedených nižšie v tomto rozhodnutí.

39. Je zrejmé, že ustanovenie § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a príseďiacich lehotu 4 rokov viaže výlučne na disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil „...zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní“. Takémuto vymedzeniu preferenčného režimu 4-ročnej objektívnej lehoty (na podanie disciplinárneho návrhu a pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie) zodpovedalo v rozhodnom čase doslovné znenie závažného disciplinárneho previnenia podľa § 117 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a príseďiacich, podľa ktorého bolo závažným disciplinárnym previnením „g) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní.“ (pozn. v účinnom znení zákona o sudcoch a príseďiacich je toto závažné disciplinárne previnenie upravené v § 116 ods. 2 písm. f)).

40. Podľa názoru disciplinárneho senátu najvyššieho správneho súdu, ak zákonodarca pri určovaní objektívnej lehoty na podanie návrhu (a zároveň pre zánik disciplinárnej zodpovednosti - § 118 ods. 1 v spojení s § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a príseďiacich) zvolil zo štylistického hľadiska identické slovné vymedzenie, ako je vymedzenie jednej zo skutkových podstát závažného disciplinárneho previnenia (§ 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a príseďiacich v znení účinnom v rozhodnom čase), nie je možné uplatňovať extenzívny výklad, ktorý by viedol k záveru, že akékoľvek disciplinárne previnenie majúce za následok prieťahy v konaní, spadá pod časový režim lehoty 4 rokov (či už pre podanie disciplinárneho návrhu alebo pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie).

41. Zákonodarca teda v ustanovení § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase) síce explicitne neuviedol, že lehota 4 rokov (na podanie disciplinárneho návrhu a nepriamo aj pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie) sa viaže výlučne na závažné disciplinárne previnenie uvedené v § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a príseďiacich v znení účinnom v rozhodnom čase - napr. v podobe legislatívnej poznámky pod čiarou alebo priamo v ustanovení § 120 ods. 7 citovaného zákona - ale pri normatívnom vymedzení právnej situácie, v ktorej sa má použiť 4-ročná objektívna lehota na podanie návrhu použil slovné vymedzenie identické so závažným disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase).

42. Z tohto dôvodu disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúci vo veci dospel k záveru, že v prípade disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase), ktoré je disciplinárne obvinenému kladené za vinu, je zákonná lehota pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie (v čase rozhodnom pre súdenú vec) 2-ročná, keďže ide o iné disciplinárne previnenie ako je disciplinárne previnenie, ktoré je textovým popisom uvedené v ustanovení § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase) - konkrétne závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) citovaného zákona. Opačný výklad ustanovenia § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase) by bol v rozpore s princípom právnej istoty a legitímymi očakávaniami disciplinárne obvinených.

43. Z doterajšej rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov vyplýva, že povinnosť sudcu vypracovať písomné znenie vyhláseného rozsudku v zákonnej lehote je spravidla subsumované pod ustanovenie § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a príseďiacich (t.j. ako disciplinárne previnenie spočívajúce v zavinenom nesplnení alebo porušení povinností sudcu - konkrétne povinnosti uvedenej v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a príseďiacich - „(4) Sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov“). Vzhľadom na okolnosti súdnej veci nie je vylúčené, že by konanie disciplinárne obvineného mohlo byť kvalifikované aj ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch a príseďiacich (Závažným disciplinárnym previnením je b) konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená) napr. práve z dôvodu, že u disciplinárne obvineného) - a to napr. s prihliadnutím na skutočnosť, že sa prieťahov v konaní mal disciplinárne obvinený dopustiť až v 23 veciach. Na strane druhej, ani takáto iná právna kvalifikácia disciplinárneho previnenia sudcu by nevedla k zmene dĺžky premlčacej lehoty pre zánik jeho zodpovednosti podľa § 118 zákona o sudcoch a príseďiacich, keďže aj na toto disciplinárne previnenie by sa z dôvodov vyššie uvedených vzťahovala 2-ročná lehota pre zánik zodpovednosti.

44. Zároveň je potrebné dodať, že tak navrhovateľ, ako aj prvostupňový disciplinárny senát konanie disciplinárne obvineného právne nekvalifikovali ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2

písm. g) zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase). Naopak, navrhovateľ aj prvostupňový disciplinárny senát vo vzájomnej zhode vnímali konanie disciplinárne obvineného sudcu práve ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a príseďiacich - spočívajúce v zavinenom porušení povinností sudcu uvedených v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch (k tomu pozri aj bod 43. tohto odôvodnenia). Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu opätovne dopĺňa, že v rozhodovacej praxi disciplinárnych senátov je takáto právna kvalifikácia skutkov, za ktoré bol podaný návrh na disciplinárne obvineného, prevažujúca a ani sám disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúci v tejto veci nevzhladol okolnosti, pre ktoré by mal byť skutok disciplinárne obvineného kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase), resp. § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch a príseďiacich v účinnom znení. Z rozhodovacej praxe najvyššieho správneho súdu ako disciplinárneho súdu pritom vyplýva, že vo veciach akou je i súdená vec, sa uplatňuje kratšia objektívna lehota (podľa § 120 ods. 4 zákona o sudcoch a príseďiacich) - k tomu pozri napr. sp. zn. 32D/7/2021 (body 15., 17. a 18. odôvodnenia uvedeného rozhodnutia) a v súlade s touto rozhodovacou praxou najvyššieho správneho súdu posudzoval predmetnú právnu otázku disciplinárny senát aj v tejto veci.

45. Po tom, čo disciplinárny senát ustálil, že sa na vec vzťahuje 2-ročná premlčacia lehota (§ 118 ods. 1 v spojení s § 120 ods. 7 zákona o sudcoch a príseďiacich v rozhodnom čase), skúmal, či nenastala niektorá z okolností, ktoré by mohli viesť k prerušeniu plynutia tejto premlčacej lehoty (§ 118 ods. 2 zákona o sudcoch) a následne k začatiu plynutia novej premlčacej lehoty (§ 118 ods. 3 zákona o sudcoch).

46. Ako to vyplýva z tohto odôvodnenia, posledným úkonom, ktorý vo veci uskutočnil disciplinárny senát konajúci podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021 bolo verejné zasadnutie konané dňa 15. októbra 2018, ktoré bolo následne odročené na neurčito (z dôvodu neprítomnosti jedného z členov disciplinárneho senátu na verejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2018). V tejto súvislosti síce disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu poukazuje na to, že môžu byť pochybnosti o tom, či odročenie verejného zasadnutia na neurčito je ďalším úkonom smerujúcim k ukončeniu disciplinárneho konania (§ 118 ods. 2 písm. a) zákona o sudcoch a príseďiacich), dátum 15. október 2018 však napriek tomu ustálil ako dátum posledného úkonu vo veci, keďže práve vtedy sa konalo verejné zasadnutie senátu, ktoré bolo následne odročené na neurčito. Verejné zasadnutie senátu je nepochybne možné považovať za úkon smerujúci k ukončeniu disciplinárneho konania, a to aj v prípade, ak sa toto meritórne nekonalo z dôvodu neprítomnosti jedného z členov disciplinárneho senátu (náhle zdravotné dôvody).

47. Odo dňa 15. októbra 2018 (odročenie verejného zasadnutia) do 16. decembra 2021 (zapísanie veci do registra najvyššieho správneho súdu), však nebol vo veci príslušným orgánom realizovaný žiadny formálny úkon, a preto vo veci nedošlo - logicky - ani k žiadnemu takému procesnému úkonu (od 15. októbra 2018 do 15. októbra 2020), ktorý by bolo možné vnímať ako ďalší úkon smerujúci k ukončeniu disciplinárneho konania pre účely § 118 ods. 2 písm. a) zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase). Z uvedeného vyplýva, že od 15. októbra 2018 až do odovzdania, resp. zápisu veci do súdneho registra najvyššieho správneho súdu - nedošlo v súdnej veci k realizácii žiadneho takého úkonu, ktorý by viedol k prerušeniu a následne k začatiu plynutia novej premlčacej lehoty relevantnej pre účely zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie (§ 118 ods. 2 písm. a) v spojení s § 118 ods. 3 zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase).

48. Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu zároveň nemá vedomosť o tom, že by disciplinárne obvinený bol právoplatne postihnutý za iné disciplinárne previnenie, ktoré by spáchal v čase od 15. októbra 2018 do 15. októbra 2020, čo vedie k záveru, že nenastalo prerušenie plynutia premlčacej lehoty ani podľa § 118 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch a príseďiacich a - logicky - preto ani nemohla začať plynúť nová premlčacia lehota podľa § 118 ods. 3 zákona o sudcoch a príseďiacich. Uvedené si disciplinárny senát verifikoval z osobného spisu disciplinárne obvineného, ktorý sa v čase rozhodovania v tejto veci nachádzal na najvyššom správnom súde ako podklad v rámci rozhodovania iného disciplinárneho senátu (sp. zn. 31D/17/2021), a ktorý bol pripojený k tejto veci pre účely posúdenia súvisiacich otázok. Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu dopĺňa, že podľa znenia § 118 ods. 3 zákona o sudcoch a príseďiacich síce postačuje na prerušenie a plynutie novej premlčacej lehoty to, že sa disciplinárne obvinený „dopustí iného disciplinárneho previnenia“, toto slovné spojenie je však potrebné interpretovať ako právoplatné uznanie viny za iné disciplinárne previnenie, ktoré bolo v rozhodnom čase spáchané. Inak vyjadrené, „dopustenie sa“ iného disciplinárneho previnenia musí byť disciplinárne obvinenému právoplatne preukázané, aby mohlo byť považované za zákonný základ

pre prerušenie plynutia premlčacej lehoty a následné začatie plynutia novej lehoty. Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu o takomto právoplatnom rozhodnutí, ktorým by bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného za disciplinárne previnenie - skutok spáchaný v čase od 15. októbra 2018 do 15. októbra 2020 vedomosť nemá a na takúto skutočnosť odvolací disciplinárny senát neupozornil ani navrhovateľ, a preto sa na vec nemôže uplatniť ani § 118 ods. 2 písm. b) v spojení s § 118 ods. 3 zákona o sudcoch a príseďiacich (v znení účinnom v rozhodnom čase).

49. Prihliadajúc na verejný záujem vo veci, disciplinárny senát skúmal aj to, či neexistovali objektívne - legitímne zákonné prekážky, ktoré bránili disciplinárnemu senátu (konajúcemu podľa predpisov účinných do 30. novembra 2021) realizovať vo veci úkony po 15. októbri 2018, t.j. nariadiť verejné zasadnutie, ktoré bolo v uvedený deň odročené na neurčito. V tomto kontexte poukazuje disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu osobitne na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (účinný od 27. marca 2020), ktorý v ustanovení § 3 ods. 1 písm. a) upravoval, že „(1) V čase mimoriadnej situácie1) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2020/62/vyhlasene_znenie.html> alebo núdzového stavu2) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2020/62/vyhlasene_znenie.html> a) súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu.“. Súvisiaca právna úprava bola v citovanom znení účinná do 31. decembra 2020. (pozn.: neskoršiu právnu úpravu na úseku ochrany pred šírením choroby COVID-19 disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu neskúmal, keď - ako to vyplýva z tohto rozhodnutia - k zániku zodpovednosti disciplinárne obvineného za disciplinárne previnenie kladené mu za vinu došlo dňa 15. októbra 2020, a preto zmena právnej úpravy po tomto dátume je pre súdnu vec bezpredmetná).

50. Podľa názoru disciplinárneho senátu, pod pojem „nevyhnutný rozsah“ (podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. - bod 49. tohto odôvodnenia) je možné subsumovať aj nariadenie verejného zasadnutia vo veciach, v ktorých „s nekonaním“ príslušného orgánu (disciplinárneho senátu) spája zákonodarca možnosť zániku zodpovednosti disciplinárne obvineného za disciplinárne previnenie na úseku výkonu súdnictva, a to osobitne v prípade, ak ide o disciplinárne previnenie, ktoré vo svojej podstate predstavuje zásah do ústavných práv účastníkov konania (strán sporu) - právo na spravodlivé súdne konanie, právo na súdne konanie bez zbytočných prieťahov. Záver, že takéto právne veci je potrebné vnímať ako veci spadajúce do kategórie „v nevyhnutnom rozsahu“ odôvodňuje disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu aj ochranou verejného záujmu spočívajúceho v tom, aby sa protiprávne konanie disciplinárne obvineného - z dôvodu nemožnosti konania orgánov štátu - nestalo právne nepostihnuteľným. Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu preto dospel k záveru, že disciplinárnemu senátu konajúcemu v súdnej veci podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021 nič nebránilo v tom, aby aj po účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. nariadil v tejto veci verejné zasadnutie, ktoré bolo dňa 15. októbra 2018 odročené na neurčito.

51. Navyše, aj keby neplatil výklad podľa predchádzajúceho bodu tohto odôvodnenia, disciplinárny senát poukazuje na to, že zákon č. 62/2020 Z. z. neurčuje, že by nevykonávanie procesných úkonov (pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí), a to hoci aj v súlade s, resp. podľa uvedených prameňov práva, malo viesť k spočívaniu lehôt súvisiacich so zánikom trestnosti, resp. zodpovednosti za protiprávne konanie podľa všeobecne záväznej právnej úpravy, a teda aj podľa zákona o sudcoch a príseďiacich. Už len táto skutočnosť sama osebe - podľa názoru disciplinárneho senátu - vylučuje, aby sa prípadná nemožnosť nariaďovania verejného zasadnutia v súdnej veci vykladala v neprospech disciplinárne obvineného. Ak totiž zákonodarca v súvislosti s právnou úpravou boja proti chorobe COVID-19 „znemožnil“ príslušným orgánom, aby v určitých veciach konali (napr. nariaďovali verejné zasadnutia) - hoci aj vo verejnom záujme - bolo bremenom normotvorcu zákonným a explicitným spôsobom zabezpečiť aj spočívanie premlčacích lehôt pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenia podľa osobitnej právnej úpravy počas časového úseku, počas ktorého bolo orgánom verejnej moci „znemožnené“ riadne konať.

52. Absencia takejto právnej úpravy spočívania premlčacích lehôt pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie nemôže byť vykladaná v neprospech disciplinárne obvineného. Naopak - nemožnosť realizácie úkonov smerujúcich k ukončeniu disciplinárnej veci (§ 118 ods. 2 písm. a) zákona o sudcoch a príseďiacich v znení účinnom v rozhodnom čase) vyvolaná samotným zákonodarcom bez

právnej úpravy spočívania premlčacích lehôt pre zánik zodpovednosti, musí byť pripísaná na ťarchu normotvorcu (verejnej moci).

53. Z uvedeného vyplýva, že dňa 15. októbra 2020 uplynula 2-ročná premlčacia lehota podľa § 118 zákona o sudcoch a prísediacich v spojení s § 120 ods. 7 (v znení účinnom v rozhodnom čase), a preto k tomuto dňu došlo aj k zániku zodpovednosti disciplinárne obvineného za disciplinárne previnenia, ktoré sú mu kladené za vinu a za ktoré bol uznaný vinným prvostupňovým disciplinárnym rozhodnutím. Tento záver tiež znamená, že už v čase zapísania veci do súdneho registra najvyššieho správneho súdu (16. december 2021), zodpovednosť disciplinárne obvineného zanikla, a preto akékoľvek následné úkony realizované disciplinárnym senátom najvyššieho správneho súdu sú bez právnej relevancie vo vzťahu k záveru o zániku jeho zodpovednosti za disciplinárne previnenie.

54. Pre úplnosť disciplinárny senát dopĺňa, že pri príprave písomných podkladov relevantných pre vyhlásenie rozhodnutia vo veci došlo k administratívnej chybe, keď v poslednom odseku výroku I. bolo uvedené (a následne to bolo aj identicky vyhlásené), že k uplynutiu premlčacej lehoty spôsobujúcej zánik disciplinárneho obvineného došlo podľa „§ 118 ods. 1 písm. a)“ zákona o sudcoch, avšak v rozhodnom čase (k tomu pozri najmä body 29. až 36. tohto odôvodnenia, osobitne body 29. a 30.) sa § 118 ods. 1 zákona o sudcoch vnútorne na písmená nečlenil, a preto malo byť vo výroku správne uvedené, že vo veci došlo k zániku zodpovednosti disciplinárne obvineného podľa „§ 118 ods. 1“ zákona o sudcoch (t.j. bez časti „písm. a“). Uvedené ustanovenie totiž bolo v rozhodnom čase tvorené len jednou vetou - bez ďalšieho vnútorného členenia - a to v znení - „(1) Zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v § 120 ods. 7.“ - k tomu porovnaj aj bod 31. tohto odôvodnenia.

55. Vychádzajúc z toho, že zodpovednosť disciplinárne obvineného zanikla, disciplinárny senát rozhodol v zmysle § 46 ods. 5 DSP v spojení s § 34 ods. 2 písm. d) DSP tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia, t.j. zmenou výroku prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia spôsobom, že disciplinárne obvineného spod disciplinárneho návrhu oslobodil. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny senát tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

56. Toto rozhodnutie bolo v oboch výrokoch prijaté pomerom hlasov 5 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.